

TISKOVÁ ZPRÁVA

Veronika Holcová: Zrození Indiga

Kurátor: **Petr Vaňous**

Vernisáž: **čtvrtek 3. 9. 2020 v 18 hodin**

Termín výstavy: **4. 9. – 11. 10. 2020**

Místo konání: **Galerie Vyšehrad (nad Libušinou lázní)**

Veronika Holcová (nar. 1973 v Praze), absolvovala v l. 1993 – 2000 pražskou Akademii výtvarných umění (Ateliér Kresby, Škola prof. Jitky Svobodové; ateliér Malby, Škola prof. Bedřicha Dlouhého; ateliér Malby, Škola doc. Vladimíra Skrepla; ateliér Grafika II, Škola prof. Vladimíra Kokolii). Realizovala několik uměleckých rezidenčních pobytů – v českokrumlovském Egon Schiele Art Centru (2000), ve švýcarském Schwellenmatteli (Bern, 2002) a v budapeštské ART Factory (2017). V roce 2015 vydalo nakladatelství Trigon autorskou knihu Veronika Holcová. Na dosah ruky, na které svými texty spolupracovali přední čeští spisovatelé a básníci (D. Ž. Bor alias Vladislav Zadrobílek, Petr Borkovec, Markéta Pilátová, Jakub Řehák, Jáchym Topol). Autorka pravidelně vystavuje od r. 1994. Mezi důležité projekty, které autorku zařadily do kontextu současné umělecké scény lze jmenovat např. Neplánované spojení (1999, Výstavní síň Mánes, Praha), Laboratoř (2001, NG – Veletržní palác, Praha), Nejmladší (2003, NG – Veletržní palác, Praha), Druhý pohled - Mezinárodní bienále současného umění (2005, NG – Veletržní palác, Praha), Resetting. Nové cesty k věcnosti (2007-08, GHMP – Městská knihovna, Praha), Pražské Bienále 4 – Expanded Painting 3 – Short List 09: 12 umělců v České republice (2009, Karlín Hall, Praha), Tschechien: Ein Tanz (2011, Hangart 7, Salzburg), Science & Fiction A Laboratory od Drawing (2012, Katz Contemporary, Zürich), On the Blue Shore of Silence (2014, Tracy Williams Gallery, NYC), Drak se probouzí. Současná inspirace východoasijským uměním (2014, NG – Palác Kinských, Praha), Český sen (2015, The Bohemian Hall, NYC), Signifikante Ungewissheiten (2016, Galerie Heike Curtze, Vídeň), INTRIGUING UNCERTAINTIES (2016, Musée d'Art Moderne de Saint-Etienne Métropole), Sur un terrain étrange (2019, Galerie Kewenig, Berlin) ad.

Zrození Indiga

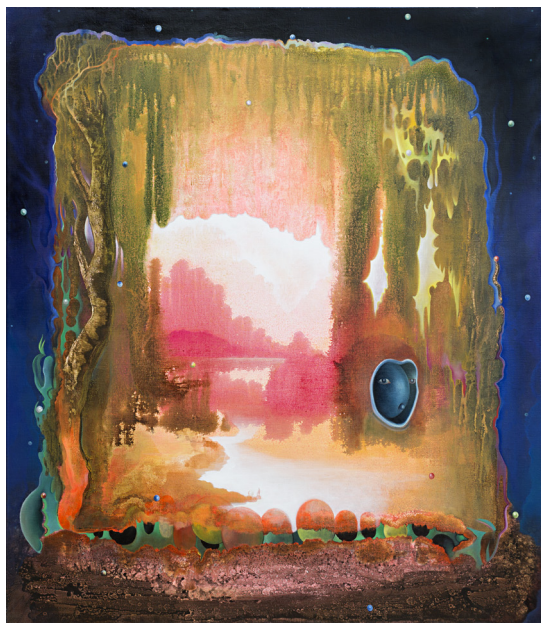
Veronika Holcová patří mezi autorky nastupující na českou uměleckou scénu v polovině 90. let. Její tvorba od počátku vykazuje specifické, osobité vlastnosti. Základním výrazovým prostředkem, z kterého vychází, je médium kresby. Kresba jako otevřený proces, který je schopen analogicky postihnout odlišné děje a proměny, se tu objevuje také při konstituci obrazu. Projevuje se ve způsobu zacházení s barvou ve vazbě na skvrnu a proměnlivý tvar. Samotný princip hledání a nalézání, proces založený na tvarových a barevných asociacích, jimž je ponechán svobodný prostor k „sebe-realizaci“, se stává pro výrazový svět autorky klíčový. Díky tomuto přístupu je Holcová schopná se autorsky pohybovat zároveň ve dvou paralelních dimenzích (vnitřní model a vnější formy), které propojuje v jednotné syntetizující tvarosloví. Tím se v mnohém odlišuje od převládajících výrazových tendencí 90. let a vykazuje spíše silnou autorskou pozici vymykající se jednoznačnému generačnímu zařazení.

Zde se projevuje také další rys autorčiny obrazové poetiky – smysl pro literární naraci a scénickou režii. Vztah k ilustraci zůstává však obrazový, nepopisný. Hlavním nositelem narativního pohybu je oblast analogie rozehraná v přechodových formách mezi podprahovou (emocionální) abstrakcí a konkrétně se figurujícími předmětnými stavy, které ale autorka často ponechává záměrně nedořečené. Práce s vizuálním jinotajem dovoluje otevírat tvorbě i děje a proměny, jež jsou slovy těžko postižitelné, a které jsou naopak schopny do sebe integrovat barvy. Asociace nechávají ožívat překvapivé vizuální vztahy. Ty potom vytvářejí narativní struktury odvíjející se zpravidla z nějakého dějového epicentra. Tím může být i sebereflexe vlastního malířského komponentu – barvy, jako je tomu v případě projektu v Galerii Vyšehrad. Název výstavy Zrození indiga je metaforou „proměny“ obsažené ve stejnojmenném obraze. Za ní v tomto případě stojí autorčin zájem o lidskou schopnost objevovat a vynalézat. Proč ji ale člověk vlastně má? Proč je vy-

baven kritickým potenciálem a jeho horizont poznání je neustále otevřený? „Zrození indiga“ naplňuje koncepční expozici jednoho konkrétního příkladu. Člověk objevil Indigo v rostlinném barvivu procesem dvojí látkové proměny – nejprve kvašením listů indiga vzniká žlutá látka (indoxyl), která poté na vzduchu oxiduje a mění se v modř. Není to pouze „zrození“ konkrétní barvy, ale především zrození „jedné z mnoha možností“, již se člověk svými schopnostmi úspěšně chopil. Vztah mezi přírodou a člověkem je u Holcové vnímán jako nedělitelný. Je tu rušena „moderní“ hranice mezi přírodou a civilizací a pohled je tu znovu vrácen k plnosti a komplexnosti lidské bytosti, jež může být zachována pouze v kontextu své vlastní přirozenosti, sice racionálně korigované, ale nikoliv důsledně přetvářené. Nevíme totiž tolik, abychom mohli odpovědně dělat jednoznačná direktivní rozhodnutí s kolektivním dopadem. „Přetvářet svět“ je, zdá se, spíše věcí opakovaného „nového pochopení“ (např. generačního osvojování), nežli mechanicky plánované totalitní praxe. První rozvíjí lidský potenciál, druhý ho nenávratně ničí.

Výběr prací se zaměřuje na mediální rozhraní kresby a malby, na tu formálně přechodovou oblast, kterou lze vnímat jako syntetický stav. Vzniká tak „jazyková forma“ zpřítomňující samotný proces proměny. Celek je tu reprezentován zároveň rubem i lícem, stavem uvnitř i vně, oběma nedělitelnými polaritami lidské bytosti, která zároveň prožívá i jedná. Konkrétnost emoce si podřizuje figuraci a naopak. Imaginace setrvává v pohybu a dostává „organické“ rysy. Umělec-autor se sám stává médiem, kterým prostupuje celé spektrum kvalitativních proměn. Jazyk analogie má zároveň tělesné i duchovní kontury a osciluje mezi osobním (intimním) a obecným (zobecněným, kolektivním). Obraz se tak stává vzhledem do dění „na postupu“. Oknem, které ztrácí pravoúhlý rám oddělující, metodické racionality, a je spíše oknem (pohledem) mýtického zvířete, v němž se zjevují pokaždé jiné souřadnice archetypů. Svět imaginace je tu neustále se proměňující bizarní konstrukcí, jež se upíná k intenzitě prožitku, emoce, extáze, k tomu, co slovy nelze dostatečně popsat, neboť jazyk komunikace je již svým založením většinou navázán na opačné postupy uchopování – na racionální strukturování prostoru, konstruování času a na jejich funkcionální redukci sloužící společenské organizaci na všech úrovních.

Kurátor výstavy: Petr Vaňous

Zrození Indiga, akryl a olej na plátně, 2013 - 2020, 185 x 160 cm

Kontakt pro média:

Národní kulturní památka Vyšehrad

MgA. Bohdana Kolenová

propagace, PR

T.: +420 606 937 057

e-mail: kolenova@praha-vysehrad.cz